

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Postul Sfintilor Apostoli Petru si Pavel

Postul Sfintilor Apostoli Petru si Pavel este cunoscut in popor sub denumirea de Postul Sampetrului. Este randuit de Biserica in cinstea celor doi apostoli si in amintirea obiceiului lor de a posti inainte de a intreprinde acte mai importante (Fapte 13,2 si 14,23). Postul Sfintilor Apostoli Petru si Pavel era numit in vechime Postul Cincizecimii, datorita darurilor Sfantului Duh, care s-au pogorat peste Sfintii Apostoli.

Postul Sfintilor Apostoli Petru si Pavel nu are o durata fixa, deoarece inceputul lui este in functie de data variabila a Sfintelor Pasti. **Anul acesta postul incepe luni, 12 iunie.**

In Postul Sfintilor Petru si Pavel, sambata si duminica se mananca peste. Avem dezlegarea la peste si pe 24 iunie, atunci cand sarbatorim Nasterea Sfantului Ioan Botezatorul. Dezlegarea la peste avem si luni, marti si joi, numai daca in aceste zile praznuim un sfant cu doxologie mare si cu cruce neagra in calendar. Cand o astfel de sarbatoare cade miercuri sau vineri se dezleaga la untdelemn si vin. Daca sarbatoarea Sfintilor Apostoli Petru si Pavel cade miercuri sau vineri, se face dezlegare la peste, vin si ulei. (*Adrian Cocosila*)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 12-18 IUNIE 2017

Miercuri 14 iunie:

Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel 6.00 PM

Sâmbătă 17 iunie:

Utenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Vecernie 6.00 PM

Duminică 18 iunie: **DUMINICA SFIȚILOR ROMÂNI**

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

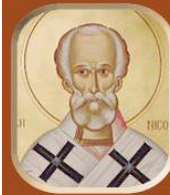
SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

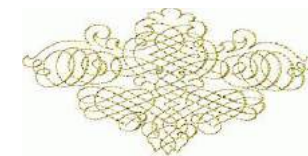
tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare, ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va șede pe tronul slavei Sale, veți șede și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii sau țarini, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și viață veșnică va moșteni. Și mulți dintâi vor fi pe urmă și cei de pe urmă vor fi întâi.

(*Matei 10, 32-33; 37-38, 19, 27-30*)

Închipuirea

- Am dori să înfățișați mai pe larg aceste subiecte ale vieții duhovnicești, spuse Irina. Căci este vădit că sunt nedespărțit legate de nevoița Bisericii. Pentru început, ați putea să ne vorbiți mai amănunțit despre închipuire ? Toți suntem înrâuriți de lumea închipuirii, însă aș putea zice că noi, femeile, suntem foarte mult stăpânite de lumea închipuirii.

- Intr-adevăr, închipuirea este printre temele cărora le acordăm o atenție și o importanță deosebită. Metoda ascetică a Bisericii noastre țintește să ne scape de groaznica ei tiranie. Dacă nu mă înșel, am vorbit despre închipuire acum câteva zile. Am spus că este un fenomen de după cădere. Nu este o însușire cu care a fost înzestrat omul odată cu zidirea sa, ci un fenomen de după cădere. Prin urmare, mântuirea noastră este legată de ieșirea de sub înrâurirea ei pricinuitoare de moarte. După Sfinții Părinți, închipuirea este o contemplare fără ipostas, care se pune în lucrare când gândirea se află în stare de inerție. Puterea închipuirii este hotarul între minte și simțire, așa cum am văzut mai devreme. Obârșia închipuirii, maica ce o zămislește, este simțirea. Omul vede, aude, gustă etc., iar apoi închipuirea primește experiențele, le reface, le amplifică, le dă culoarea potrivită și le păstrează spre a crea neconținut probleme. Astfel, în chip hazliu, am putea spune că închipuirea este un televizor color inventat înaintea celui real. Închipuirea stă împotriva rugăciunii curate și statornice. Ea este „coaja” „funcției optice” a sufletului.

Sfinții Părinți deosebesc mai multe feluri de închipuire; însă, de obicei, se pomenesc patru. Primul tip este legat de imaginile așa-numitelor păcate trupești. Prin închipuire, simțirile aduc aceste imagini în minte, continuând s-o țină în robie. Al doilea tip de închipuire este așa-numita visare. Multor oameni le place să viseze cu ochii deschiși, lăsându-se purtați cu gândul în locuri ideale sau chiar reale. Mulți oameni, mai ales femeile, cad în această stare. Al treilea tip este închipuirea creatoare, care dezvoltă civilizația și arta. Oamenii încearcă să rezolve unele probleme sau să înainteze în dezvoltarea artei. Nu este ceva de condamnat, căci, așa cum am spus, este o stare firească după cădere. Dar trebuie subliniat că este foarte primejdioasă pentru rugăciunea curată. Al patrulea tip se înfățișează în străduința noastră de a-L închipui pe Dumnezeu și puterile cerești în chip rațional, făcând speculații despre Dumnezeu. Nici acest lucru nu este ortodox, fiindcă, așa cum am pomenit, teologul ortodox urmează altă metodă, metoda isihiei, spre a ajunge la părtașia și unirea cu Dumnezeu, dobândind astfel cunoașterea lui Dumnezeu. Meșteșugul isihiei, cum am arătat deja, ține de curățirea inimii, izbăvirea de [patimi](#), slobozirea de gânduri și închipuire.

- Ne puteți spune în cel fel dăunează omului închipuirea ? - întrebă Vasile. Cu alte cuvinte, este ea o simplă urmare a căderii sau poate da naștere unor probleme grave pentru organismul nostru duhovnicesc?

- Fără îndoială, închipuirea este un fenomen de după cădere și înfățișează starea jalnică pricinuită de ea. Cu cât închipuirea cuiva este mai activă, cu atât mai mult dezvoltă faptul că acel om se află într-o stare căzută. Dacă cercetăm cu grijă fiecare păcat al nostru, ne dăm seama că la obârșia lui se află închipuirea. Ea pune în mișcare, înflăcărează, aduce imagini și stârnește mintea, astfel încât, robită fiind, mintea cade în păcat. Închipuirea îmbolnăvește sufletul în întregime. Când este stârmită, pervertește cu totul viața duhovnicească. Vedem oameni care merg la biserică și vor să ducă o viață creștinească; dar continuă totuși să își cultive închipuirea. Și-L închipuie pe Dumnezeu, și-i imaginează

pe îngeri, simt că atunci când se roagă stau înaintea tronului lui Dumnezeu, spunându-și rugăciunea către El.

- Și nu este bine ?

- Nu, nu este bine. Este începutul unei anomalii duhovnicești, poate chiar psihice, care poate duce la năluciri și înșelări. În Tradiția Bisericii există cazuri de călugări sau alți oameni care au căzut în înșelare sau chiar și-au pierdut mințile. Când ne rugăm, după sfatul Sfinților Părinți, încercăm să ne păstrăm mintea curată, fără chipuri și fără formă, fără a primi nici o închipuire. Căci, în caz contrar, rugăciunea face ca întregul nostru organism psihosomatic să se îmbolnăvească. Se poate ca, la început, rugăciunea amestecată cu închipuirea să ne fie folositoare; dar dacă acest lucru continuă, ne poate pierde cu totul. Numai rugăciunea împreună cu pocăința îl curățește pe om și-l unește cu Dumnezeu. În general, cred că omul cu o închipuire deosebit de activă ajunge să se îmbolnăvească duhovnicește, sufletește și chiar trupește. Astfel, nivelul activității închipuirii omului dezvoltă starea sa. Dacă observați oamenii bolnavi psihic sau vizitați așezămintele cu astfel de pacienți, vă veți da seama că toți au o închipuire dezvoltată și activă.

- Și cum putem scăpa de ea ? - întrebă Constantin, întrucât Ortodoxia este o știință a vindecării și un meșteșug tămăduitor, trebuie să aibă un anumit tratament și pentru această stare.

- Izbăvirea de închipuire nu este despărțită de meșteșugul isihast pe care l-am deslușit mai înainte, întâi ajungem conștienți de necesitatea de a scăpa de închipuire, iar apoi suntem în stare să folosim mijloacele potrivite spre a ne elibera. Întrucât închipuirea se trage din simțiri, trebuie să ne păzim simțirile. Trebuie să privim și să ascultăm fără închipuiri, fără a pune în lucrare chipurile și ațățările simțurilor. De pildă, să presupunem că vedem o imagine nepotrivită. Nu trebuie să ne întindem dincolo de ceea ce am văzut, nici să păstrăm în noi amintirea sa mai mult timp. Când amintirea vrea să aducă înapoi imaginea sau ațățarea, chiar și atunci trebuie să ne dăm silința să o alungăm. Astfel, cu timpul, mintea se curățește de imaginile aduse de închipuire. Pe deasupra, este nevoie de o spovedanie amănunțită a feluritelor noastre căderi, făcută la un duhovnic încercat. Spovedania trebuie făcută în duh de adevărată și deplină pocăință. [Pocăința](#) nu trebuie să înceapă cu spovedania și să se încheie după ea, ci trebuie să premerge spovedaniei și să urmeze și după ea. Pocăința se împlinește prin schimbarea vieții. Deci pocăința, împreună cu plânsul, străpungerea și tânguirea cea întru Dumnezeu, este mistuitoarea oricărui chip și idol care pătrund în mintea noastră prin închipuire. Și nu numai atât, ci slobozește pe om chiar de închipuire, căci pocăința răstignește și omoară închipuirea. Trebuie să ne străduim să nu îl „creăm” noi pe Dumnezeu sau să-L cercetăm în chip raționalist, ci să ținem poruncile Lui, ajungând astfel la adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Pe deasupra, întrucât închipuirea este strâns legată de gânduri (logismo) - gândurile fiind în predania patristică o combinație de imagine și concept - trebuie să luptăm și împotriva gândurilor. Intreaga viață isihastă ne ajută să ne izbăvim de lucrarea închipuirii. Desigur, nu putem condamna acel tip de închipuire care face să progreseze arta și civilizația. Însă când omul dorește să dobândească curățirea lăuntrică și simțirea mintală a inimii, să atingă părtașia cu Dumnezeu, urmând Maicii Domnului și tuturor Sfinților, atunci trebuie să se lepede și de acest tip de închipuire. Însă aceasta nu este dat tuturor oamenilor.

Mitropolit Hierotheos Vlachos